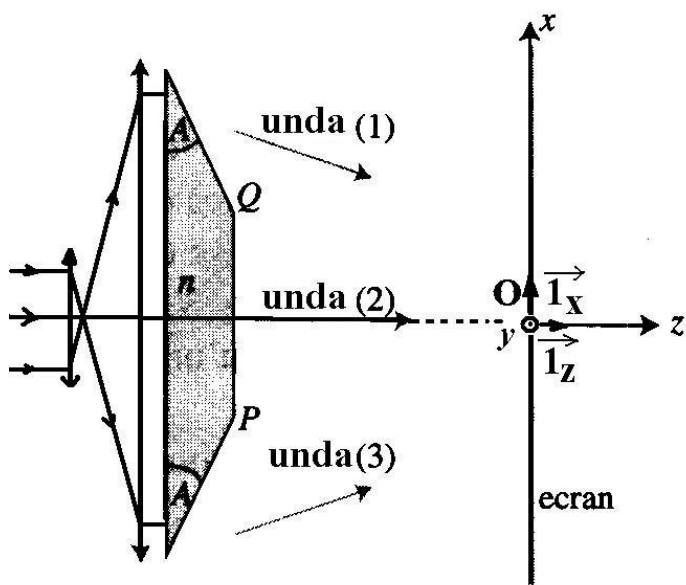

Problema Nr. 4: OPTICĂ ONDULATORIE

Prisma optică din figură, cu patru fețe, tăiată din sticlă omogenă cu indicele de refracție $n(>1)$, este iluminată de o undă plană monocromatică, cu lungimea de undă λ , ce provine de la un laser (nereprezentat în figură). Incidența pe baza mare a prisme este normală iar cele două unghiuri refringente A (egale) sunt foarte mici (de ordinul câtorva minute de arc). Grosimea prisme fiind foarte mică (absorbție nulă), se va putea admite că intensitățile undelor emergente (1), (2) și (3), specificate pe desen, sunt egale.

1) Să se exprime cu ajutorul versorilor \vec{i}_x și \vec{i}_z , vectorii de undă \vec{k}_1, \vec{k}_2 și \vec{k}_3 ai celor trei unde care se deplasează spre ecranul de observare dispus transversal (ca în figură) față de axa de simetrie a instalației. Unde trebuie plasat ecranul pentru a vedea pe el numărul maxim posibil de franje de interferență? Se vor utiliza notațiile: $x_Q = -x_P = h/2$, $z_P = z_Q = -d$. Unghiul ascuțit format de fasciculele (1) și (3) cu axa Oz se va nota cu α .

2) Să se determine rapoartele s_1/s_2 și s_3/s_2 dintre amplitudinile complexe ale undelor notate cu indicii respectivi, considerate într-un punct oarecare $M(x, y, z)$, de pe ecran, în „zona de triplă interferență”.

3) Determinați intensitatea luminoasă $I = |s_1 + s_2 + s_3|^2$ într-un punct oarecare M de pe ecran, considerând că distanța d variază între limitele ce corespund zonei de triplă interferență. Discutați dependența $I(x)$ în funcție de parametrul $\gamma \equiv \cos[(1 - \cos \alpha)kd - (kh/2)\sin \alpha]$, în următoarele cazuri $\gamma = -1$; $\gamma = 0$; $\gamma = +1$, trasând graficele dependențelor corespunzătoare.

Precizări: 1) Vectorul de undă \vec{k} al unei unde plane are modulul $|\vec{k}| = 2\pi/\lambda = k$, este perpendicular pe frontul undei în orice moment iar sensul său este cel al vitezei de propagare. 2) Vă sugerăm să considerați că o undă plană cu faza $\Phi(\vec{r}; t) = \omega t - \vec{k} \cdot \vec{r}$ poate fi reprezentată sub forma $\sim e^{i\Phi(\vec{r}, t)}$, sens fizic având doar **partea reală** a acestei reprezentări complexe.